Volksgezondheid-minister bezorgd over toestand premier

ORANJESTAD — "Als de premier niet meer in staat is om zelf een beslissing te nemen, als hij delirant wordt en zijn leven in gevaar komt, heb ik als arts de bevoegdheid om in te grijpen." Dat zegt de minister van Volksgezondheid, Alex Schwengle, over de sinds vrijdag in hongerstaking zijnde minister-president Mike Eman.

"Ik maak me zorgen, de vraag is hoe ver we kunnen gaan", zegt Schwengle desgevraagd in een gesprek met Caribisch Netwerk. De minister benadrukt dat de premier als gevolg van stress door het politieke geschil met Nederland de afgelopen weken al slechter sliep en daardoor met een slechtere gezondheid (vergeleken met de andere hongerstakers die op die manier hun steun betuigen, red.) vrijdag is begonnen aan de hongerstaking. Eman is sinds het begin van zijn actie al 3 kilo afgevallen. "Dat gaat hard. De eerste tekenen van lichamelijke zwakte zijn er. Als je Mike kent, weet je dat hij bereid is om tot het bittere eind te gaan. De dood."

Geen grap

"Ik heb mijn verantwoordelijkheid als arts, als mens en als minister", zegt Schwengle. "Eman is ons hoofd. We kunnen niet tot het uiterste gaan, dat is niet mijn wens. Men doet het af als kinderachtig. Maar het is geen grap van de premier, helaas. Hij is echt in hongerstaking gegaan en de lichamelijke consequenties kunnen ernstig zijn." Zolang de premier bij zijn positieven is en zelf kan redeneren, kan Schwengle hem als arts niet overrulen. "Als hij zelf niet meer in staat is een beslissing te nemen, dan mag ik er als arts wel overheen stappen." Die beslissing zal Schwengle echter aan een andere arts overlaten. Als arts heeft Schwengle Eman afgeraden een hongerstaking te beginnen.

"Zolang hij capabel is, blijft hij onze premier. Eman is nog steeds actief bezig met zijn omgeving, hij wil blijven regeren. Er staat een ambulance klaar, maar binnen de marges van wat beleidsmatig kan en mag." Hiermee doelt de minister erop dat wanneer de ambulances met spoed worden weggeroepen, zij aan deze oproep zullen voldoen. "Als die ambulance elders in het land moet worden ingezet, zal dat zeker gebeuren, verzekert Schwengle. De ministers informeren de premier over het reilen en zeilen van het land.

Premier Mike Eman (l) met Volksgezondheid-minister Alex Schwengle (r)

Effecten hongerstaking

Een mens kan 40 tot 80 dagen zonder eten, maar de gezondheidsschade begint al eerder, zo blijkt uit verschillende digitale informatiebronnen. In de eerste week neemt het hongergevoel toe, komen er maagkrampen. Het lichaam maakt de beschikbare glucose op en begint daarna aan het verbranden van lichaamsvet om in de energiebehoefte te voorzien. In één tot drie weken wordt de hongerstaker duizelig en krijgt hoofdpijn. Lichamelijke inspanning en praten is dan niet meer mogelijk en er komen concentratiestoornissen. De lichaamstemperatuur daalt door de verlaagde stofwisseling en het lichaam moet de energie die nog over is, verdelen over de verschillende organen. Na zo'n vier weken is het lichaamsvet op en begint het afsterven van organen. Met symptomen als gehoorverlies, dubbelzien en bloedingen in het spijsverteringskanaal. De geest is er nog, met concentratiezwakte, apathie en psychische labiliteit.

Niet alleen de hongerstaking kan leiden tot de dood, maar ook het stoppen van een hongerstaking en direct weer gaan eten kan levensgevaarlijk zijn. De stofwisseling is dusdanig ontregeld, dat het toedienen van voedingsstoffen de lichamelijke balans kan verstoren. Dat kan leiden tot verwardheid, stuiptrekkingen, coma en uiteindelijk (alsnog) overlijden. Toedienen van voedsel moet langzaam gebeuren, het lichamelijk herstel kan een paar maanden duren.

Gevolgen

Schwengle laat weten dat een 'onafhankelijk internist' (hij noemde geen naam) bij de premier is geweest om hem te wijzen op de gevolgen van een hongerstaking. Volgens World Medical Association (verbonden aan de Wereld Gezondheids Organisatie) moet een arts de behandelingsweigering van de hongerstaker respecteren zolang deze geestelijk in staat wordt geacht een onafhankelijk oordeel te vormen over de consequentie. Een tweede arts moet bevestigen dat de hongerstaker een dergelijk oordeel te vormen. Bovendien moet een arts de hongerstaker hebben ingelicht over de consequenties van de voedselweigering.

Andere hongerstakers

Gisteravond zijn twee sympathiserende hongerstakers naar het ziekenhuis gebracht, dat vernam *Amigoe* vanmorgen bij een bezoek aan Fort Zoutman. Een hongerstaker had hartkloppingen, de andere staker darmproblemen. Ambulancepersoon houdt de toestand van alle hongerstakers goed in de gaten.